

Udgaar i Allinge-Sandvig.
Gudhjem. Østerlars. Hasle
Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 239 Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø. Forretningsann. 8 - 6 Ø. Fredag den 11. Marts Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret senest 2 Dage før Bladet udgaar. 1932

Enj Drajninsmanj.

(Mel.: Jøns Vejmand).

Saa snært, som a de dawas,
saa staa au Ola op,
aa Bossrunjten trækjer
hanj paa sin stiva Krop.
Tre Sjiver Måd i Karpan,
en Flaska Drikka me,
saa traskar Ola hastut
a Mossalykjan te.

Me stiva Træskostæwla
aa tungar Drajninspâ
begynjer Ola sendit
sinj longa Arbajsdâ.
Aa Groven for vært Spâstek
en hal Aln lænjer blier,
mæns Olas hela Skrâta
bler fujl aa Dynj aa Ler.

Aa Vivarna di hojla
et fæslî Sty aa Gâl,
lemydit di i Luften
kanj tajna aatatâl.
Aa Larkarna di sjynge
saa sommarlit aa glâ,
mæn Ola lar dom farres
aa passar Skaul aa Spâ.

Hanj har ju sit aa passa,
her jælper ente Or;
men Grovarna staa råga
som trajte ætte Snor.
Enj Fågmanj de e Ola
som nånj paa denja Leen;
men præka pent aa sjynge,
de lar hanj Præst aa Deen.

Naar Soln gaar ner båg Bakkanj,
saa lægjer hanj sin Spâ,
târ Karpan auer Nakkanj
aa vrekkar saa astâ.
To Bælla mod inj komma,
saa ømt et Klap faa vær,
aa Hæner, der e haara
som gammalt Søllalær.

Naar Sjymninsstynjen kommer
me Minjstijn paa sit Sjød
hâr hanj forgat de ona
aa Vardens haara Stød.
Her hâr hanj Jem aa Lokka
saa got som nogenj anj,
sæl om hanj e enj uzal
aa sømpel Drajninsmanj.

Ja, monga sura Svanger
nok Ola drainad hâr,
aa Jor hâr hanj gjort villu,
som for va ør aa bår.
Enj Drajninsmanj for anra,
de Oles Lod men ble —
men Drajninsfolk vil Varden
nok altid trænja te.
OTTO J. LUND.

Den lydløse Død.

Detektiv-Fortælling af J. B. S.

Mac Clyde saa ned paa den livløse Skikkelse, der laa paa det store Smyrnatæppe. I Nakken paa den myrdede sad en 7 Tommer lang, tynd Staalpil, og da Clyde trak den ud, var han forvisset om, at der var smurt Gift paa Pilens spidse Od. En halv Time senere sad han overfor sin Ven, Amatørdetektiven Alec Martin. Denne

var straks interesseret, og Mac Clyde fortalte derpaa, hvad han vidste om den mystiske Affære. — Ser Du, Alec, for ca. 1½ Maaned siden fandt Politiet i Laval Street en ældre Bankier Antony Bull. I hans Strube sad en Staalpil, akkurat Magen til den, jeg fandt i Dag paa Hotel „Mangor“. En halv Maaned senere fandt Værten for en eksklusive Club, en ældre Sagfører, en Mr. Pittmann, og nu i Dag har jeg fundet Liget af en Direktør; han hedder Samuel Arkwell. Alle var myrdede paa samme Facon, og Bladene er fulde af Bebrejdelser i disse Dage, over vores Uduelighed. Jeg kan ikke komme videre i Mysteriet, jeg er kørt fast. Hvad mener Du om Sagen?

Alec Martin tog et dybt Drag af Cigaren og pustede Røgen ud i Ringe. „Hvem har Du mistænkt paa Hotellet? Nogen bestemt?

— Der er en Del, men jeg kan blot ikke forstaa, hvordan Pilene er afskudt. Vi kan jo gaa hen og se paa Sagerne, ikke sandt?

Hotel „Mangor“ var et af Kvarterets fineste Hoteller, og Mr. Smith, Værten, var meget ked af det skete; han blev overrent af Reporter og Nysgerrige, men han var tavs, som Mac Clyde havde paalagt ham.

Mr. Smith bukkede dybt, da Alec Martin og Mac Clyde kom. Han kendte Martin af Udseende og vidste, at han var en Berømt, en ny Sherlock Holmes! Han viste dem op paa Værelset 7, hvor den myrdede Mr. Arkwell havde boet.

Liget laa i samme Stilling, men et stort, hvidt Klæde var dækket over. Selve Liget syntes ikke at interessere Martin: han undersøgte systematisk alle Skuffer og tænkelige Gemmesteder, men intet havde hans Interesse. Han betragtede længe en Ring, som sad paa Højrehaandens Ringfinger og tændte sig derpaa en Cigaret for at klare Tankerne.

Han gik hen til det aabne Vindue og saa ud Færdselen var paa det højeste. Lige overfor Hotellet laa en stor, massiv Bygning af Sandsten og med et aristokratisk Præg. — Hvad er det for en Bygning, Mac? spurgte han.

Clyde saa op. — Naa, det er Newton-Museet, men det kommer da ikke denne Sag ved!

— Nu, da der ikke er mere at lave herinde, sagde Alec, kan vi jo prøve paa at forhøre de forskellige Gæster paa Hotellet.

— Ja, svarede Inspektøren, vi begynder med Mr. Ramess

— Sid ned, mine Herrer, kvækkede den lille Mr. Ramess med sin mærkelige Stemme. Hvad kan jeg være til Tjeneste med for Dem?

Mac Clyde bøjede sig lidt forover og sagde halvhøjt: — Der er begaaet et Mord her paa Hotellet,

Hvad koster Mælken, og hvor meget er den værd?

Landbruget klager over at de ikke kan faa Afsætning paa deres Produkter, Priserne falder stadig, Arbejdsløsheden stiger. Det gælder om at spare i Husholdningen, og der kan spares. Mælkeforbruget maa sættes betydeligt op. Ingen af vore Fødemidler betyder saa meget for vor Ernæring som Mælken. En Liter svarer i Kalorier til alle andre paa Billedet gengivne Næringsmidler i den anførte Mængde.

midt paa Dagen, hvilket gør Sagen endnu mere indviklet og mystisk end den er i Forvejen.

Ramess nikkede paa sit omtrent skaldede Hoved og mælede: — Javist, det er Mr. Arkwel, man fandt, brutalt myrdet; men jeg anede det allerede i Formiddags.

— Hvorledes, spurgte Clyde nysgerrigt.

Ramess lo. — Jo, ser De, mine Herrer, jeg og Samuel var gode Venner og drak altid sammen, spillede sammen og gik Tur sammen. Vi havde fælles Interesser, og Samuel plejede at være hos mig ved 10-Tiden for at drikke en Sjus.

— Javel, jeg forstaa, svarede Mac Clyde, men De maa oplyse os om, hvor de var i Tiden fra 9½—11, paa det Tidspunkt mener Lægen, at Mordet er begaaet.

Den lille Herre tænkte sig om et Sekund og svarede saa: — Jeg var nede i et af Lokalerne, det bageste for Resten, og sad og skrev Brev til min Svoger.

— Tak, sagde Clyde, De maa undskyldte vor Paatrængenhed.

De lukkede Døren stille og gik over til de andre mistænkte, men de havde det bedste Alibi, og Mac Clyde var derfor i meget skidt Humør, da de gik ned ad den tæppebelagte Trappe.

I Hallen mødte de en høj, flot klædt Herre. Han kunde være omkring de halvtreds. Hans Jaket var sidste Mode og hans Sko skinnede om Kap med Diamanten i hans ægte Slipsnaal. Han havde

hvide Glace-Handsker paa og røg paa en stor „Times“. I venstre Haand holdt han en tyk Stok, hans uadskillige Ven. Hans joviale Ansigt lyste af Godmodighed, og han stak Mac Clyde paa Næven, da de passerede ham.

— Goddag, Mr. Brown, lo Inspektøren, hvor har De dog været henne den sidste Maaned Tid?

Brown lo. — Aa, kære Clyde, jeg er meget optaget af Antikviteter, Museumsgenstande, ved De jo. Newton-Museet her ved Siden af, faar, hvad jeg finder.

— Aha, mumlede Alec, De er Videnskabsmand, og har været i Afrika, kan jeg sel!

Mr. Brown saa forbløffet paa Martin. — Hvordan i Alverden ved De det? —

Martin lo. — De har et Ar efter et Slangebids, det er ganske vist ikke giftigt, men Gola-Slangens Bid er meget karakteristisk — jeg er selv blevet bidt af en saadan og omtrent paa samme Sted.

Brown lo. — Ih, men dog, Mr. De er jo en hel Sherlock Holmes!

— Ja, jeg faar ofte Skyld for det, svarede Martin ligesom lidt angergiven.

Kl. 5 om Eftermiddagen sad Mac Clyde og Alec Martin i et Par magelige Lænestole i Alecs komfortable Ungkarlebo. Whisky og Sifon stod parat paa Rygebordet, men de to Venner var optagne af deres egne Tanker. Clyde sad med Hænderne mod Hovedet — hans Yndlingsstilling, naar han tænkte. —

Pludselig brød Alec Tavsheden og sagde: — Jeg tror nu, at disse Mord, som har opskræmt London nu i et Par Maaneder omtrent, er Hævmord. thi de myrdedes Penge og Ejendele er i god Behold. Det kan ogsaa tyde paa en Sindssygs abnorme Forteelser; saadanne Forbrydelser kan altid være meget snedigt planlagt, naar det er en Sindssyg, der er Mester for det!

— Javel, noget kan der jo være om det, svarede Clyde, men nu vil jeg ikke beskæftige mig med det i Aften, jeg inviterer Dig og Ramess og Brown til en Whist i Aften.

— Tak, sagde Alec lidt tøvende, jeg er ellers ikke saa god til at spille Whist — men i Aften har jeg dog en Trumf at stikke ud. Mac Clyde saa forundret paa ham.

Alec Jamesen Martin havde i sine „unge“ Dage studeret gamle ægyptiske Sager, og Udgravninger havde altid haft hans Interesse. Han havde opholdt sig flere Aar i Kairo og havde tilegnet sig Øgenavnet „Ægypteren“ af sine Venner.

Da Mac Clyde forlod ham for at komme hen paa sit Kontor til Konference, forsløg Alec Tiden med at gaa paa Newton-Museet. Han opsøgte straks Buskmændenes Afdeling, som havde hans fulde Interesse. Han kiggede ud af det støvede Vindue, som havde været aabnet fornylig, og gjorde forskellige smaa Notater i en lille Lommebog. Da han forlod Museet, var det med et stort Smil om Munden.

Hvad London-Politiet bedste Detektiver havde været Maaneder om at forvikle, havde han opklaret paa en Eftermiddag. Inden han gik til Whist-Aften hos Mac Clyde, ringede han et Par Betjente op og gav dem Instruks. Derpaa ringede han efter en Bil og snart holdt den udenfor Mac Clydes Villa. Alle de andre Gæster var kommet — han var den sidste.

De satte sig til Rette ved Spilbordet og Spillet begyndte.

Da de havde spillet en halv Times Tid, bragte Tjeneren Whisky og Cigarer, og Mac Clyde saa pludselig paa Alec Martin. „Det er jo sandt, Alec, Du vilde jo spille en Trumf ud i Aften, hvad er det for en?“

Alec lo stille. „Jeg har opklaret Mangor-Mysteriet og véd nu, hvem Morderen er!“

„Hvad-be-har!“ udbrød Clyde forbløffet, „hvem er det da?“

En Mand, som tager Aspirin-Tabletter hver Morgen, sover med skarpladt Colt-Revolver under Hovedpuden om Natten, og — — — Hænderne op, Mr. Brown!“

Denne saa ligbleg paa den truende Revolver og de to andre saa

bestyrtet paa ham. Hvad gik der dog af ham? Førend Alec's kunde fatte noget, havde Mr. Brown sparket Revolveren ud af hans Haand og løb hen mod Døren. i Haanden holdt han en skinnende Golt-Revolver. Han aabnede Døren og gik baglæns ud, men blev her grebet af de to bomstærke Betjente, som Martin havde posteret der.

Da Brown, der saa uventet var bleven afsløret, saa, at alt var forbi, bad han om sin Stok, men da Betjenten vilde række ham den, standsede Alec ham og rev den ud af Haanden paa ham.

„Før ham til Stationen,“ svarede Alec kort, „og undersøg hans Tøj omhyggeligt. Han har to—tre Cyankalium Tabletter paa sig.“

Da de var gaaet, vendte Alec sig mod de to forbløffede Kortspillere.

„Forklar“, sagde Clyde nysgerrig — „hvordan kom Du paa den Idé, at Mr. Brown var Morderen?“

„Det skal jeg forklare Jer, naar vi har hørt hans Tilstaaelse. Vi skal skynde os derhen!“

Mr. Brown var svært medgørlig, da Politiet anmodede ham om en fuldstændig Tilstaaelse.

„Det var udelukkende for min Broders Skyld, at jeg dræbte de tre Udyr. Vi boede i Amerika den Gang det skete. Han boede i Boston, jeg i New York, hvor jeg var Dokter; jeg er Specialist i Giftstoffer. Min Broder, der er 3—4 Aar yngre end jeg, holdt jeg meget af. Han arvede nogle Penge fra en ukendt Tante og snart var der nogle Snyltere, som sværmede om ham. Og fire af dem var dristige. Det var Lucia og hendes Bande. Lucia var Vampyr og hun gjorde Livet hedt for Villiam, der var gift med en nydelig, ung Advokatdatter. Mike Jules og Peté, saaledes hed de Herrer Pittmann, Arkwell og Bull, før de huggede Williams Penge og myrdede ham. Politiet i Boston kunde ikke opklare Mysteriet, og jeg svor ved min Broders Grav, at inden jeg døde skulde han blive hævnnet.“

Jeg vidste nok, at Politiet nu om Stunder er dygtigt, og jeg planlagde derfor den fuldkomne Forbrydelse, og det lykkedes mig at udrydde hele Banden, — kun Lucia fik jeg ikke Ram paa, hun døde paa et Hospital i Los Angeles, det var en altfor pæn Død til hende, som havde ødelagt mange Mænds Liv.

— Men hvilken Metode brugte De, spurgte MacClyde nysgerrigt — at det er en meget snedig Metode, er jeg ikke i Tvivl om.

Brown lo paa sin egen stereotype Maade og svarede: — Hvis Mr. Martin ikke havde været saa forbandet skarpsindig, MacClyde, havde ingen faaet Tag i mig. —

Jeg brugte den samme Metode som Buskmændene, naar fremmede Krigere røver deres Kvinder. Buskmændene, Afrikas mærkeligste Beboere, næst efter Pygmæerne, bruger hule Bambusrør med forgiftede Pile. Giften tvinger de fra en eller anden Giftslange, og Mordvaabenet er færdigt. „Den lydlose Død“, kalder de den, og fremmede frygter den — jeg lavede 3 Staalpile, nøjagtig 7 Tommer lange alle tre, og med Styrefjer paa Halen, Pilens Od var hul, og i den fyldte jeg Slangegiften. I Mangel af et Bambusrør, som jeg jo ikke kunde gaa paa Gaden med uden at vække Opsigt, konstruerede jeg en Stok, Spadsrestokken er jo ganske uskyldig af Udseende. Stokken var til at skrue af ved Haandtaget, og ved Duppen, og inde i Hulningen sad Pi-

len parat til Udskydning. Man skulde bare puste i den ene Ende og en Mekanisme vilde ved Lufttrykket udløse Pilen og sende den mindst 15 Meter bort i lige Linie.

De havde alle hørt interesseret paa Browns Fortælling, saa brød Martin Stilheden og sagde:

„De dræbte altsaa Arkwell, alias Mike, fra Museet: Vinduet viste at være aabnet fornylig, og enhver Mand med Omtanke kunde regne ud, at De havde skudt ham fra Vinduet. Det var lidt Taage, da De skød — — saa Pilen vakte ingen Opsigt, og den var jo lydlos.“

Clyde rejste sig og betragtede Browns Ansigt. „Ja, De ved jo nok, Mr Brown, at skønt De i al god Tro hævnede Deres Broder, er De hjemfaldet til Straf for overlagt Mord — — ja Livet er underligt, men sandt!“

„Det har jeg ogsaa tænkt over,“ svarede den joviale Brown, som ingen tænkte at være Morderen — „Betjentene har undersøgt mig fra Isse til Fod og fundet seks hurtigvirkende Giftpillere, indeholdende 70 pCt Cyankalium, men jeg bad Betjenten om en Tablet, hvis han havde en, blot en Aspirintablet eller lignende. Han gav mig to, som jeg tilfældigvis har faaet ned i hans Lomme ved lidt Taskespillerfærdighed, og de indeholdt „Y 35“, en Gift, som jeg selv har sammenblandet af forskellige afrikanske Plantestoffer. Den virker et Kvarter efter, og nu — er der just gaaet et — —“

Han fik ikke talt ud; hans Ansigt fortrak sig pludselig, han blev uhyggelig blaa i Kinderne og var død uden Rallen. „Y 35“ havde bestaaet sin Virkning, og Mangor-Mysteriet var Slut.

Bali-Kultus.

—0—

Der er Højmesse i den store katolske Domkirke. Foran Højaltret staar Biskoppen, iført sit pragtfulde Skrud og med Mitraen paa Hovedet. Kordregene svingede Røgelseskarrerne; de smaa Klokker ringer, og Biskoppen løfter sine Hænder. Med en ganske bestemt Haandbevægelse lyser han Velsignelsen over Menigheden; med en anden, ligesom karakteristisk, udslynger han Kirkens Anathema mod et Menneske eller en bestemt Gerning; han strækker Hænderne mod Himlen i Anraabelse af Gud, eller han folder dem ydmygt foran Brystet i inderlig Bøn — hver kirkelig Handling, hver Del af Ritualiet fordrer sin særlige Bevægelse; selv Røgelseskarrerne skal svinges paa en bestemt Maade, og de smaa Sølvklokker anslaaes nøjagtigt ens efter fastsatte Regler.

Med faa Variationer foretages de samme Handlinger paa samme Maade i den græske, den russiske og den anmeniske Kirke, og selv i de forskellige Forgøreninger af Protestantismen er en stor Del af dem bibeholdt.

Men hvorfra stammer dette omfattende, bestemt fastsatte Ceremoniel, der ikke har Hjemmet i den jødiske Kultus og heller ikke blandt de tidlige Kristne, hvor Haandspaalægelse var den vigtigste Tilkendegivelse fra saavel Kristi som Apostlenes Side.

Saa længe de Kristne blev forfulgt og førte en skjult Tilværelse, var Ceremonierne indenfor Kirken yderst enkle. De indskrænkede sig væsenligst til den omtalte Haandspaalægelse, til en stiltfærdig Nedbeden af Velsignelsen og til den hellige Nadver, der dog ikke blev indtaget med det Cere-

moniel, som vi kender, men nærmest havde Karakteren af en Minddefest.

Men da Kristendommen blev sat i Højsædet som anerkendt Religion og Statsreligion, begyndte dens Ceremoniel at vokse frem. For imidlertid at fastslaa, at den kristne Religion afskyede Hedenskabet, gjorde Kirkens Ledere alt, hvad der stod i deres Magt, for at holde de hedenske, det vil sige de romerske, græske og ægyptiske, Ceremonier ude fra Kirken. Noget sneg sig alligevel ind, og ikke faa af de forskellige Folkeskikke, hvis Oprindelse man omtrent har glemmt, og som tidligere havde en halvreligiøs Karakter, stammer fra det romerske Rige. Men i det store og hele holdt man den sande Tro fri for disse Paavirkninger.

For at Ceremonier skal have Betydning og Vægt overfor Befolkningen, maa de imidlertid have en Basis, som Folk anerkender, enten paa Grund af dens guddommelige Oprindelse, eller fordi den formaar at sætte deres Fantasi i Bevægelse. En direkte guddommeligt Oprindelse var udelukket, da den hellige Skrift slet ikke nævner Ceremonier; men derimod fandtes der Ceremonier, der formaede at sætte Fantasien i Bevægelse, og som dog ikke havde noget at gøre med de „hedenske“. Det var de buddhistiske Ceremonier, baserede paa Vedaerne og udviklede til at antage ganske bestemte Former.

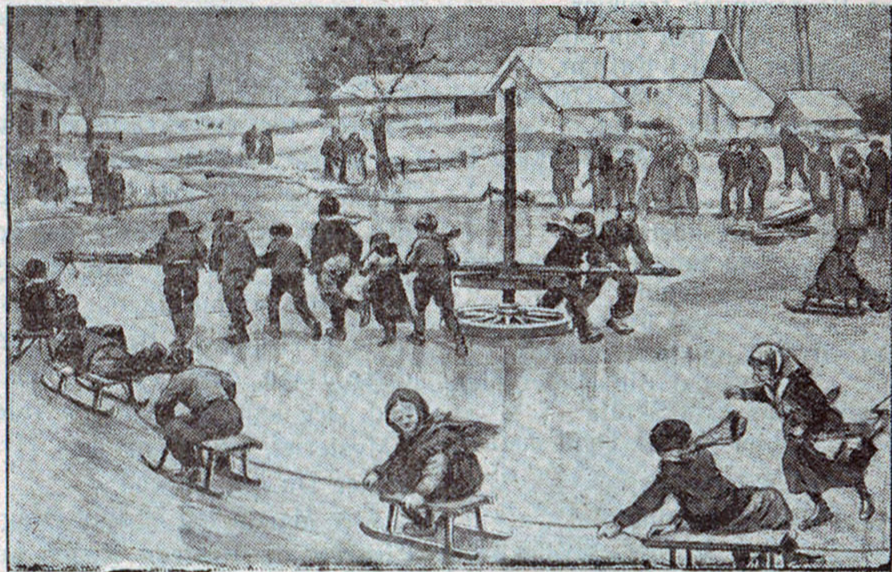
Hvor meget eller hvor lidt Kristendommens Dogmer er paavirkede af Budhismen, vil vel aldrig blive helt opklaret, men den buddhistiske Lære og dens Ceremonier var, i hvert Fald delvis, kendt i det gamle Grækenland før Kristi Tid. Under Kristendommens første Tid, navnlig i det andet og tredje Aarhundrede, da Menigheeden i Byzantium voksede og fik en saa stor Betydning, at der oprettedes et Patriarkat, der kunde kappes med Rom, har der rimeligvis allerede indsneget sig nogle enkelte orientalske, det vil sige buddhistiske Ceremonier, og efter at Kejser Konstantin havde bøjet sig for den kristne Tro og samtidig havde ophøjet Byzantium til Hovedstad under Navn af Konstantinopel, tiltog den byzantiske Patriarks Indflydelse saa meget, at hans og de øvrige østromerske Prælaters Meninger for en stor Del blev afgørende med Hensyn til det Ceremoniel, der skulde omgive den nyoprettede Statsreligion, og dermed holdt de buddhistiske Ceremonier deres Indtog i Europa.

Hvis man nu om Stunder træder ind i et buddhistisk Tempel, vil man, med Undtagelse af Røgelsen, der er fælles for næsten alle Religioner, kun finde meget lidt, der minder om de kristne Ceremonier. Grunden hertil er, at de Templer, som man i Almindelighed faar at se i Indien, Bagindien eller Kina, ikke længere repræsenterer den oprindelige Buddhisme, men den er gaaet over til at fremstille en Blanding af forskellige, mere eller mindre forvanskede Religioner. Men paa de Steder, hvor Budhismen ikke har været underkastet en saadan Paavirkning fra en ældre Religion, som den har skullet fortrænge, finder man endnu bevaret, temmelig rent, disse ejendommelige Ceremonier, der sandsynligvis har dannet Grundlaget for de ydre Former af det kristne Ritual.

Paa den lille Ø Bali i hollandsk Indien kan man næsten føle sig hensat til en Atmosfære som den, der maa have kendetegnet den kristne Kultus, før Bruddet mel-

lem den græske og romerske Kirke i Aaret 1054 foraarsagede, at de hver for sig udviklede sig i divergerende Retninger. Straks ved Synet af Bali-Præsten føler man denne Lighed; hans Dragt er smykket med Guld og kostbare Stene, og paa Hovedet har han en Mitra, der minder meget om den Hovedbedækning, som de græsk-katolske Præster benytter. Hans første Handling er at indvie Vandet, og med dette Vievand bestænker han Menigheden og sig selv, netop som det foregaar den Dag i Dag i den katolske Menighed. Men desuden benytter Bali-Præsten Vievand til at vaske det jordiske Støv af sine Fødder, før han betræder det hellige Sted; endelig har han i en anden Skaal noget Vievand, hvormed han skylter sin Mund, før han udtaler de hellige Ord.

Naar der er Is paa Gadekæret, gaar Legen lystigt for Landsbyens Ungdom.

Vi har faaet en lille Eftervinter, som efter alt at dømme godt kan vare ved til Paaske, der indtræffer saa tidligt i Aar. Rundt omkring fra hele Europa meldes om Frost og Sne. Paa Hammersøen svang Allinge-Sandvigboerne sig paa Skøjter i Søndags, og Isen var fortrinlig. Det er sjældent, at Hammersøen lægger til og er sikker,

Disse hellige Ord fremsiges ikke paa Bali-Sproget, men paa et gammelt, nu dødt Sprog, ligesom den romersk katolske Kirke benytter Latin, og den græsk-katolske Gammelgræsk.

Under alt dette svinges Røgelseskarrerne, og smaa Sølvklokker ringer til bestemte Tider, og efter Fremsigelsen af de hellige Ord beder Præsten de fastsatte Bønner og bevæger sin Rosenkrans som en hvilken som helst katolsk Præst

Men for hver Priode i de hellige Ord, for hver ny Anraabelse, hvert nyt „Vers“, foretager Præsten ganske bestemte Haandbevægelser, der, om end de fleste er temmelig forskellige fra de katolske, dog i mange Retninger har en ikke ringe Lighed med dem, ligesom de benyttes under lignende Forhold.

—0—

Naar Far og Mor er uenige.

Af Pastor Poul Nedergaard.

—0—

Der er alt for mange Forældre, der skændes. De glemmer, hvor dybt dette gør Indtryk paa Børnene, der hører derpaa, og lige saa rig en Skat gode lyse Barndomsminde er, lige saa bitter en Arv er Minderne om Uenighed mellem Far og Mor.

Der er ogsaa altfor mange Forældre, der skilles. De gør, hvad de selv vil og glemmer altfor let Pligterne og Ansvarer overfor Børnene.

Nylig sad jeg og læste en lille, norsk Bog; den hed: Vi fraskilte Børn. . . . et Nødsprog fra en af dem, hvis Forældre er skilt. Bogen begynder: „De, som kan skrive, skulde fortælle om os. Men de er jo som oftest selv skilte eller gift med fraskilte. Det er vel derfor, de ikke gør det, eller fordi de ikke ved noget om os, ialtfald ved de for lidt . . . Nej ingen ved, hvor ondt vi har det uden os selv.“

Derom handler Bogen. Om, hvorledes Børn først mister Tilliden, naar Forældrene ikke er hinanden tro og viser hinanden Kærlighed og Respekt. Siden mister de Hjemmet, og faar kun et halvt Hjem i Stedet. . . . Alle Ting bliver saa vanskeligt for et Barn, der kommer fra saa unaturlige Forhold.

Bogens sidste Ord, er disse: „Den, som har sat et Barn til Verden, er ikke længere fri til at tænke først og fremmest paa sig selv. — Alle skulde have lidt større Respekt for Kærligheden, og ikke strø denne ud lidt her og lidt der, saa vi ikke har nok, naar det gælder for Alvor.“

Saadanne Ord bør Forældrene lægge sig paa Sinde, naar de i deres Selvpogethed skændes eller skilles.

De smaa Folkedansere

giver under Bogh. Koføeds Ledelse en Aftenunderholdning for de Arbejdsløse — samt andre, der har Lyst til at være med — paa Christensens Sal, først. Søndag Aften Kl. 7,30. — Desuden bliver der Køllesving af unge Damer og Harmonikakonzert. Festen slutter med en Svingom.

Da det er gratis, ventes fuldt Hus, mød derfor i god Tid.

Biografen.

Nej, det er ikke Sætternissen, der har været paa Spil, naar der i Biografannoncen staar, at den pragtfuldt indspillede Film „Vildmarkens Dæmoner“ er i 20 Akter. Men Publikum behøver ikke at være bange for at falde i Søvn; thi Filmen vil fængsle fra først til sidst. — Det anbefales dog at tage en Madpakke med(!)

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten af Indskud er paa 3 Mdrs. Opsigelse 4,5 pCt. p. a. Alm. Sparekasseveilkar 4

Boxer udlejes.

Overretssagfører

Jac. Jensen.

inkassationer, Ejendomshandler. Dokumentskriving, Dødsbøbehandling m. v.

Kontor i Allinge:

(Bogtrykker Gornitzkas Ejendom). Træffes personlig hver Fredag Kl. 11-1.

Aværtér i „Nordbornholm“!

Udpantning

for 8de Termin, Skat 1931—32 (Febr. Md.) vil blive paabegyndt Tirsdag den 15. ds., for saa vidt Restancerne ikke er indbetalt forinden.

Allinge-Sandvig Borgmesterkontor d. 7. Marts 1932.

M. Bloch.

Et Parti Havrehalm

er til Salg paa

Nordholt i Klemensker.

En yngre Karl

kan faa Plads til 1. Maj

Risegaard ved Hasle.

En flink Pige

søges straks

Jydegaard pr. Hasle.

En Pige

til Hjælp i Køkkenet kan til 1ste Maj faa Plads paa

Ladegaard i Klemensker.

Samme Sted kan en Karl antages straks.

Fikse Konfirmandsko

faas billigt hos

Carl Larsen, Vesterg., Allinge.

All.-Sandv. Syge- og Begravelseskasse

afholder sin ordinære Generalforsamling paa Forsamlingsh. Hammershus, TORSDAG d. 17. Marts Kl. 7.30 med følgende Dagsorden:

1. Beretning og Regnskab.
2. Forskellige Valg.
3. Eventuelt.

Bestyrelsen.

Regnskabet ligger til Eftersyn hos Formanden.

R Ø

Festligt Blaa Kors Møde, Søndag d. 13. ds. Kl. 4 paa Salen.

P. Holm taler.

Alle er velkomne.

Paalidelig Fodermester

og 2 Piger, hvoraf den ene vil malke, kan 1. Maj faa Plads paa

Hullegaard, Rø.

En ældre Hoppe,

reel og paalidelig, er billig til Salg Solhøj ved Sandkaas St.

G. Westh.

Blaa Kors, Allinge

Festligt Møde paa Menigheds-hjemmet, SØNDAG d. 13. Kl. 7.30 Musik (Violin og Orgel).

P. Holm, Nexø, taler.

Alle er velkomne.

Rø Ungdomsforening

afholder selskabelig Sammenkomst med fælles Kaffe og Bal for Foreningens Medlemmer Søndag d. 13. ds. paa Rø Afholdshotel.

Aktieselskabet

Hasle Bank

modtager Indskud paa Indlaansbog og Folio, Terminsydelser til Kreditforeninger, ordner Kreditlaan m. m.

Jeg har paabegyndt et

Fjerkræslagteri

i Klemensker og er altid Køber af al Slags Fjerkræ til Dagens højeste Pris.

Ring blot Kl. nr. 33 — og jeg henter Fjerkræet fra hele Øen.

J. C. Olesen.

Køb Konfirmations-Uret i Conrad Hansens Ur- og Guldsmedeforretning.

Stort Udvalg i moderne Dame- og Herre-Ure og Armbaands-Ure.

Alt i Guldsmederi. Gode Varer til billige Priser.

Allinge.

Høvlet og pløjet Træ til Gulve og Loft

Panelbrædder med og uden Staf, Lægter, Planker, Forskalling samt alt i ru Træ. Alt i prima vellagret og tørt Træ. Desuden Lager af Celotex, Masonite, Rörvæv, Tagpap. Alt til Bygningsfaget henhørende.

Leveres gratis overalt i egen Bil. — Tlf. 55.

Gudhjem Handelshus.

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865.

Chr. Dideriksen, Rønne.

Tlf. 865.

Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.

I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Hvorfor købe Tryksager

Indpakkingspapir og Poser

hos omrejsende Agenter, der paa Grund af Rejsseudgifter maa beregne større Avance paa en ringere Vare, og sælger denne paa Efterkrav og uden Garanti.

J Gornitzkas Bogtrykkeri, Allinge,

er De altid sikker paa at faa Deres Tryksager godt udført til den billigste Pris og saa vidt mulig omgaaende Levering. Telefon 74. Indpakkingspapir, Økonomruller, Konvolutter & Poser til Fabrikpris.

Forlang Hasle Fodertran

hos Deres Købmand eller Brugsforening.

Tf. 21. Hasle Fodertranfabrik.

Sundheds-Rugbrødet HYGÆA

kun ægte med Mærket **HYGÆA normal** paaklæbet.

Bages kun i følgende Bagerier:

C. M. Frederiksen, Svanemøllen, Svaneko. Andreas Didriksen, Rønne. Rye Jørgensen, Østerlars. J. A. Hammer, Vang. M. Chr. Jensen, Klemens.

HYGÆA Rugbrød er mere velmagende end det alm. Rugbrød.

HYGÆA anbefales af Læger og Professorer.

HYGÆA er let fordøjeligt og har stort Indhold af Æggehvide og Mineralstoffer.

Kul, Koks og Briketter.

Vi har i disse Dage løstet Kul af vor sædvanlige gode Kvalitet og tilbyder Vinterbrændsel til samme billige Priser som hidtil.

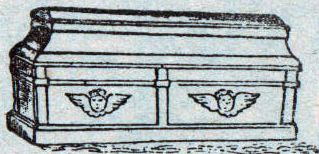
Produkten.

Herre- og Damegarderobe,

som ønskes kemisk rensed og farvet — eller alene rensed — hos

C. Schleisner, København

kan indleveres hos Hedevig Marckmann, Hasle.

Anton Sonnes Ligkistemagasin

Ligtøj og Ligsenge. Ordning af Begravelser.

Herman Th. Mortensen,

PARAPLYER. TIL KONFIRMATIONEN

er en fikse Paraply en kærkommen Gave.

Fikse Nyheder lige hjemkomne.

Kulørte Paraplyer

i saavel Kunstsilke som Bomuld.

Stort Udvalg i sorte Paraplyer

i moderne Faconer. Smaa Priser.

MAGASIN ved Victor Planck,
NORD ALLINGE.

SUPERFOSFAT

● Afgrødepriserne er højere nu end sidste Aar, men Superfosfatprisen er til Trods for Kronens Fald uforandret.

● Lad ikke Afgrøderne mangle den billige Fosforsyre.

Gør Deres Indkøb hos de Handlende, som averterer her i Bladet, derved støtter De os i vore Bestræbelser, for at faa det udsendt i videre Kredse

Spegesild

er til Salg. Chr. Vang, Helliger. Tlf. Hasle 82 u.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma for kun 8 Kr pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Spar paa Græsfrøet til Udlægget og brug hellere Pengene til 40% Kaligødning, saa naar man den bælgplanterige Bestand, som er Betingelsen for en lønnende Græsmark.

Averterende,

der endnu ikke har indløst de af os udsendte Indbetalingskort paa skyldige Beløb fra sidste Regnskabsaar, bedes indbetale dette paa vor Postkonto Nr. 14146 — inden 8 Dage. Vi har store Udbetalinger og vil gerne spare Dem for de med Incasso forøgede Udgifter.

Otto Gornitzka.

Smaa Annoncer bedes saavidt muligt betalt Kontant.

Niels V. Grooss

Blikkenslager.

Aut. Gas- og Vandmester.

WC, Kloak- og Centralvarmeanlæg.

Tilbud og Overslag gratis.

D. F. D. S. REJSEBUREAU

Billetter for Rejse med Skib og Tog overalt i Indland og Udland.

Rejseplaner tilrettelægges. Hotelophold reserveres. Billige Ferierejser. Billetter til D. F. D. S.'s Indenrigs-Ruter.

Alle Oplysninger meddeles:

Bogtrykker Otto Gornitzka ALLINGE

En ny 4—5 Personers

Bil udlejes

Tlf. 49. Andreas Christensen, Nørregade, Allinge.

Se her!

Svinekørsel

til Slagteriet udføres hver Modtagelsesdag til billigste Pris.

Antho Kofoed, Klemensker.

Tlf. n. 7 y

Billige Kranse, Dekorationer, Blomster forsendes overalt.

Bdr. Andersen, Handeldsgartaeri. Tlf. Allinge 110.

Naar De skal købe Porcelæn,

kan jeg anbefale mit store Udvalg af Spisestel i Fajance og Porcelæn — og da disse Mønstre stadig føres eller skaffes, kan De paa en nem Maade købe lidt ad Gangen og derved paa en overkommelig Maade samle et Stel. — Paa samme Maade med Kaffe- og pæne Mønstre samt fra den kgl. Porcelænsfabrik.

Krystal og smukke slebne Vinstel anbef.

P. C. Holm, Allinge.

Biografen

Søndag Kl. 8.

Vildmarkens Dæmoner.

Stor Sensationsfilm i 20 Akter. En enestaaende Film med en Mængde glimrende Optrin og smukke Naturbilleder

Skotøjsreparationen

EXPRES

Hasle

anbefales som Byens bedste, billigste, hurtigste Reparationsværksted.

Færdigt mens De venter.

Ladestation

Akkumulatører oplades og repareres. Gratis Udlaan under Opladning.

Radio-Reparationsværksted.

Reparation og Ombygning af Radio Apparater Højtalere Batterier Lamper

Akkumulatører og øvrige Reservedele

William Lind, Tlf. Allinge 95.

En ældre Lødeko

og en, som har kælvet, er til Salg. Chr. Kjøller, Sandkaas.

K. F. U. M. og K.

afholder UDSALG i Sandvig Missionshus Tirsdag d. 15. Marts Kl. 7 Alle er velkomne.

BRØDRENE ANKER, HASLE JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.

Ajlepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg,

Kragen.

—:—

Kragen hører til Ravnfamilien og er almindelig udbredt over hele Landet, dens Flugt er ligesom glidende eller sejlede (om man vil) og den lever af mange forskellige Ting, Aadsel, Frøer, Tudser, Snegle, Suleben, Musling og saa naturligvis en lille Kylling en Gang imellem. — Naar man færdes meget i Skoven kan man somme-tider blive opstrammet af et forfærdeligt Kragespetakel, som en sølle Ugle ofte er Skyld i, denne er nemlig alle Kragers svorne Dødsfjende, hvilken Kendsgerning, Skydning af Krager paa Ugle, er bygget paa; men lad os aldrig naa saa vidt at den graa Krage fuldstændig er udryddet; vel napper den en Kylling hist og her og efterstræber Harekillinger, men enhver Natur-Elsker vil haardt komme til at savne dens morsomme, hyggelige Skrig, dens sejlede Flugt over Skov, Mark og Eng og dens vidunderlige elegante Flyvepræstationer højt oppe i Æteren, som man navnlig om Efteraaret kan være Vidne til. Ved før nævnte Jagtmetode kan man betjene sig med en udstoppet Ugle, som anbringes paa en ca. 3 m. lang Stang, der stikkes i Jorden et frit beliggende Sted. Skydehytten laves i en Jordvold, bag et Stengærde, eller i Udkanten af en Naaletræbeplantning og i passende Afstand fra Uglen. Hvor der er Kragetræk kan en Skytte klippe op til et Par Hundrede paa en Dag. Paa lang Afstand opdager Krager Uglen og er straks i Krigshumør, naar den saa er naaet henover, slaar den i Reglen 2 a 3 Gange ned og skal skydet i dette Tidsrum, da den ellers flyver videre.

De døde Krager lader man blive liggende, dette bevirker at de efterfølgende angriber med endnu større Raseri. — Kragen er ikke sky, men en overmaade mistroisk, snu og forsigtig Fugl og i Besiddelse af saa megen Intelligens, at den f. Eks. kan tælle til 3, hvilket er bleven bevist paa følgende Maade: — En Vinterdag blev noget Slagteraffald smidt ud paa en Mark ca. 40. m. fra et Skur. 3 Mand stillede sig op uden for dette, hvor de forblev indtil de havde bemærket en Krage, der kunde se ud til at have opdaget Affaldet, hvorefter de alle tre gik ind i Skuret; de ventede 1 Time men der kom ingen Krage og den første Mand forlod da Skuret, de to andre ventede 2 Timer forgæves, hvorefter den anden Mand forsvandt, den tredje ventede 3 Timer atter uden Resultat, men aldrig saa snart havde han fjernet sig 5-600 Alen før Krager kom og aad lystigt af Affaldet. Der er forsøgt med 5 og 6 Personer, men det var for meget for et sølle Kragehoved — Antallet forvirrede den, — og hvor snil kan den ikke være, den flyver ofte meget højt op i Luften med et Suleben, en Valnød eller en Musling og lader Genstanden falde ned paa en Stenbro, hvorefter den spadserer rundt og gør sig til gode med eventuelle afsprungne Smaastykker. Kragen hører den danske Natur til.

Højt paa en Gren en Krage
sim seladim, bim ba
seladu, seladim.

Kr. Gr. Svendsen.

En Samler.

—o—

Da gamle Hr. Palpied paa sin daglige Spadseretur under Revoligadens Buer saa dette Maleri, maatte han staa stille. Han fik ligefrem Hjertebanken.

„Udsigt over Creuse“ stod der under, og sandelig det var Udsigt over Creuse!

Hans blege indfaldne Kinder rødmede, mens han stod og betragtede det, og pludselig trak han sin slidte Frakke tættere om sig, rankede sig og gik ind i Butiken.

— Er det Billede til Salg? spurgte han — det Billede i Vinduet, som forestiller Udsigten over Creuse.

— Det koster tusind Francs — svarede Kunsthandleren høfligt, men kunde dog ikke dy sig for at tage Maal af sin eventuelle Kunders ikke videre tillidindgydende Udseende.

— Tusind Francs — gentog

Palpied langsomt og tabte Modet.

— Men — sagde han saa og saa med sine troskyldige Øjne paa Kunsthandleren — hvis jeg kom til at tale med Maleren — mon jeg saa ikke — tror De saa ikke han vilde sælge det billigere?

Manden fra Butiken smilede. Han er saa sølsom, den Gamle, men saa sympatisk. Og godmodigt skrev han Malerens Adresse op: Arsène Flicot, Arlesiadgade 15.

— Ja, det er trist, men sandt — jeg har faaet Afsmag for mit Arbejde — Arsène Flicot viste med en stor Bevægelse paa alle de hel og halvfærdige Lærreder langs Væggene — jeg vil hellere sælge Bananer paa Gaden end male Billeder mere. Hvem køber dem? Og som Banansælger har jeg ogsaa større Chancer for at kunne ernære min Familie ordentligt. Dette her er jo bare fra Haanden og i Munden og knap nok det endda.

— Tag det nu med Ro — sagde hans Kammerat — hvem ved! Maaske træder der en Dag en rig Amerikaner ind ad din Dør og overbeviser Dig med gyldne Dollars om din Kunsts guddommelige Oprindelse! Saadant noget hænder! Men det hænder ikke for en Bananmand!

I det samme bankede det paa Atelierets Dør.

— Der har vi Amerikaneren — sagde Vennen. — Jeg glider! Han gik bag Forhænget ind i det andet Værelse.

Flicot kastede sit Haar tilbage, knappede Fløjsjakken og aabnede Døren.

Hr. Palpied traadte ind. Han havde Handsker paa, han var fuld af Ærefrygt, han havde aldrig før betraadt en Kunstners Atelier.

— Jeg har set — hakkede han i det — jeg kommer for at spørge Dem, — De udstiller et Billede fra Guindoleiz i Revoligade.

— Hvorfra?
— Fra Guindoleiz! „Udsigt over Creuse“.

— Aah, naa det! Ja.

Skulde det virkelig være Amerikaneren, som har formummet sig — tænkte Flicot og bød den Gamle en Stol.

Det vil jeg gerne købe — sagde Palpied sagte — det — det er nemlig min Fødeegn.

Arsène Flicot bøjede Hovedet for Bevægelsen af den andens Stemme.

— Jeg har ikke været der i halvtreds Aar — fortsatte den lille Mand — men jeg har længtes tilbage — og nu, da jeg saa det, saa tænkte jeg — jeg vil ofre alt, hvad jeg ejer og har, for at det skal blive mit. Men jeg har ikke mere end ottehundrede Francs, og jeg faar heller aldrig mere. Det er alt, hvad jeg har kunnet spare sammen i halvtreds Aar, og jeg havde tænkt, at de skulde bruges til min Begravelse — men det gør ikke noget — Fattigvæsenet maa gerne begrave mig — — hvis jeg nu i de sidste Aar maa have mit elskede Guindoleiz paa min Væg — det skønneste Sted paa Jorden, mit Barndomshjem.

Han drejede sig halvt sky om og tørrede et Par Taarer af Øjnene Arsène Flicot var blevet bleg.

For at skjule sin Bevægelse sagde han med rask Stemme:

— Jeg slaar aldrig af paa mine Arbejder — det er et Princip, forstaar De — men hvis De virkelig bryder Dem om den Smule Billede, saa skal De ogsaa have det Værsaagod! Jeg skal skrive en Lap Papir til Dem, saa kan De gaa hen hos Kunsthandleren og faa det med det samme.

— Nej — men — nej — men,

sagde den gamle.

— Man maa aldrig sige nej til et Maleri fra en Kunstner — sagde Flicot — det er en Fornærmelse. Det er desuden mig, som har faaet den største Gave af os to — giv mig Deres Adresse, vi maa ses igen. Jeg er ligefrem kommet til at holde af Dem — — nej tal dog ikke mere om den Bagatel. Jeg er kun altfor glad for at komme af med det!

Vennen kom frem bag Forhænget.

— Er Du vanvittig! — sagde han — smider Du ottehundrede Francs i Rendestenen?

Arsène Flicot saa et Øjeblik ud for sig, saa sagde han:

— Guignolez? var det Guignoleiz, han sagde? Eller Gondoleiz? Jeg har aldrig saa meget som sat mine Ben der — jeg har ikke engang set Creuse!

Vennen lo.

— Det er et rent Fantasilandskab — som Kunsthandleren alt saa maa have givet et Navn. Saa lo han med og sagde straalende:

— Var det gyldne Dollars, som skulde til for at overbevise mig om min Kunsts guddommelige Oprindelse? Synes Du ottehundrede Francs er for høj Betaling for at have faaet sin Arbejdslyst og sin Tro tilbage?

Intelligens.

—o—

Hvad betyder Ordet Intelligens? Eller rettere: Hvad forstaar man ved Intelligens?

Man hører Ordet Hundreder af Gange daglig, brugt i Tide og i Utide. Men hvor mange af os har fyldestgørende Forklaring paa Ordets rette Betydning?

Man hører sige: Intelligens er Evnen til at tilegne sig nye Kendsgerninger. — Tilegner en Mand i 40 Aars-Alderen eller derover sig et fremmed Sprog, kalder man ham intelligent, men man rammer nærmere, om man kategoriserer ham som dygtig velbegavet; intelligent kan han være, men behøver ikke at være det.

Man hører sige: Intelligens er et Forraad af Viden. Javel, tildels. Kan en Mand eller Kvinde anvende sin Viden og anvende den ret — ja, da er han intelligent. Men omvendt: en intelligent Mand behøver ikke at være kundskabsrig; han kan endog være meget ulærerenem og have en daarlig Hukommelse. Skolegang, ja, end ikke et Studium kan gøre en Mand intelligent, hvis han ikke i Forvejen ejer de for et intelligent Menneske særkende Evner. Uddannelse øger vel nok et Menneskes Opfattelsesevne; men hvis ikke den Viden, der bibringes vedkommende, lader sig gøre anvendelig i ethvert givet Forhold, øges Intelligensen ikke. Der er intet til Hinder for, at selv Folk med meget mangelfuld Skolegang kan være endog særlig intelligente. Deres Higen er vel begrænset; men det, de ved, kan de gøre praktisk Brug af.

En Person, der har stor Intelligens, men ringe virkelige Kundskaber, er meget værdifuldere for Samfundet end den, der har mange Kundskaber, men kun lidt Intelligens.

Vil du være intelligent, maa du altsaa lære at faa dine Kundskaber til at arbejde for dig; din Tænkning skal saa at sige være flyvende, den skal kunne veksle, alt efter som Forholdene kræver det, den skal være anvendelig.

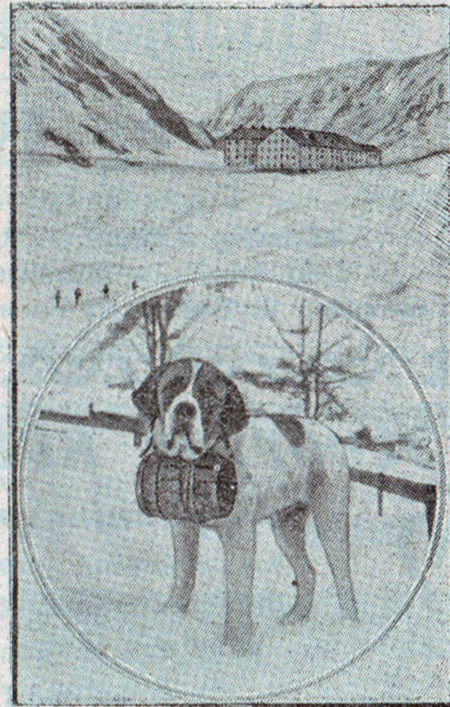
Det gælder ikke just at stræbe efter flere Kundskaber, men mere

at bruge dem, man allerede har. Det er højest ufordelagtigt at være uintelligent. Stræb altsaa efter at være intelligent, at kunne bruge og udnytte de Evner og Kundskaber, du har.

Børnenes Rubrik.

—o—

Fra Sct. Bernhardpasset.

Sct. Bernhard-Kloster. Nederst en Sct. Bernhard-Hund med et Vinanker.

Allerede fra Midten af September er dette Pas, som fører over Alperne mellem Schweiz og Italien, dækket af dyb Sne. I det gamle Kloster, der ligger ca 8000 Fod over Havfladen, bor der 15 Munkke, som sammen med deres trofaste Hunde, hvert Aar redder mange Menneskeliv. Over 20.000 Personer passerer hvert Aar Passet, og da de altid er udsat for at blive overfaldet af en af de mange Snestorme, maa Munkene hele Vinteren være paa deres Post og være parate til hurtig Udrykning.

Hundene trænes saaledes, at naar Munkene graver i Sneen, skal Dyrene ved Hjælp af deres Sporsans finde den eftersøgte. Saa snart han er funden begynder Hunden at gø og bliver ved dermed indtil der kommer Hjælp. Forøvrigt er de saa stærke, at de godt kan slæbe en Mand hen over Sneen. Ja, en Hund, som hedder Oliver, og som til Dato har reddet 156 Menneskeliv, bar engang et Barn 8 km. i sin Mund. Hundenes Sporsans er saa fin, at de kan finde en Rejsende, selv om han ligger begravet i Sneen; der er Eksempler paa, at de har fundet Folk, som laa begravet under 20 Fod Sne.

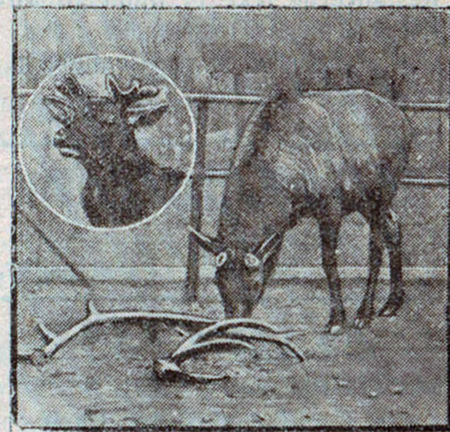

En Gruppe af barmhjertige Munke.

Nu er der anbragt Telefon over Passet, og siden den er kommet er intet Menneskeliv gaet tabt, fordi Munkene saa altid kan føre Kontrol med derejsende. Hunden behøver heller ikke mere at slæbe Føde med, men kan nøjes med en Flaske Vin.

Det lille Kloster i det berømte Pas er baade Sommer og Vinter besøgt af mange Vejfarende. En

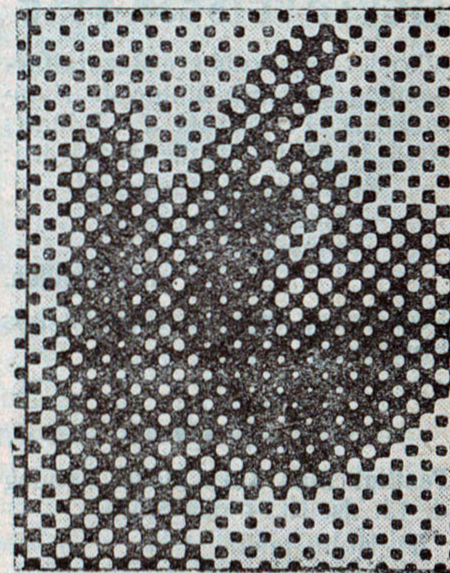
Gang har et Uvejr endog holdt over 1000 Gæster fængslet til Klosteret i flere Dage med det Resultat at Forraadskamrene blev aldeles udtømte.

Et Elsdyr, som har mistet sine Takker. I Cirklen ses de nye bryde frem.

Som du ved maa Hjortene hvert Aar miste deres Hovedprydelse, men i Løbet af kort Tid vokser der nye Gevir frem endnu større end de gamle. Det samme gælder for Elsdyret, som du ser paa Billedet. Det er en mærkelig Naturproces, der sker her — omtrent, som naar Børn skifter Tænder. I de første seks Maaneder af deres Vækst er Gevirene overtrukket med en fløjlsagtig Hinde, og i den Tid er de ikke anvendelige som Vaaben. Men naar Huden falder af, bliver Takkerne benhaarde og følelseløse.

Hvad er dette?

Du ved, at jeg holder af at sætte din Taalmodighed paa Prøve, og det her er maaske lidt for svært til dig at finde ud af. Jeg vil da hjælpe dig ved at fortælle, at det er et Udsnit af et Avisbillede, der er forstørret saaledes, at de ganske bitte smaa Punkter er blevet saa store som Sømhoveder. Hvis du endnu ikke kan se, hvad det forestiller, prøv saa at dreje det rigtigt, og se paa det paa 5 Skridts Afstand — saa vil det nok hjælpe.

Verdens-Spejderchefen Sir Baden Powel blev forleden af alle Spejdere Verden over hædret paa 75 Aars Dagen for hans Fødsel.

En Gang, da han var paa Tur i Amerika, lod han sig fotografere i Indianerkostume.